

kan enhver af de 4 Arter Fængsel anvendes, enten simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fængelsøst, Fængsel paa Vand og Brød eller Statsfængsel. Det har selvfølgelig aldrig været Meningen, at der i det foreliggende Tilfælde skulde kunne anvendes andet Fængsel end simpelt Fængsel. Det er sandsynligvis kun en Trykfeil, at der ikke fra Først af er sat „simpelt Fængsel“ i Stedet for „Fængsel“ alene, og det er nødvendigt, at det rettes. Vi anbefale det principale af de under Nr. 4 stillede Forslag til Vedtagelse, men da der jo altid er en Mulighed for, at nogle ærede Medlemmer ikke ville gaa ind paa Tilføiningen, „uanset om Dyrene ere blevne optagne, eller Optagelse ikke har fundet Sted“, og at Andre maasse ikke ville gaa ind paa at indskrænke Straffen til Bøder og udstemme Fængselsstraffen, har det været nødvendigt at stille de 2 subsidiære Forslag for i ethvert Tilfælde ved den forestaaende Afstemning at faae den Feil rettet, som jeg har paaapeget; vi haabe, som sagt, at finde Tilslutning til det principale Forslag, og at den ærede Minister heller ikke vil finde Noget at erindre derimod. Der staar tilbage Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 12. Saaledes som § 12 foreligger, vedtaget ved anden Behandling, var der med Hensyn til Reglerne for Paataalen ikke Andet at forandre i den, end at „sidste Stykke“, efter at det ved anden Behandling var vedtaget at føie et nyt Stykke til § 11, skulde have været forandret til „næstsidste Stykke“, haade i 1ste og 4de Linie, og dernæst, at den i § 8, andet Punktum, omhandlede Forseelse at færdes paa Allitterne udenfor de tilladte Veie og Etier skulde gjøres til Gjenstand for offentlig Paataale, hvilket var erkjendt for det Rette. Det er disse to Forandringer, der skulde foretages, og ikke videre, men af den sidste fulgte igjen en Redaktionsændring, idet der i Dypregningen af de Forseelser, som skulde være Gjenstand for privat Paataale, maatte ske den Rettelse, at „§ 8“ forandres til „§ 8, første Punktum“. Disse Forandringer ere nu foreslaaede foretagne ved det Vædringsforslag, der foreligger under Nr. 6 til § 12. Naar dette Vædringsforslag vedtages, bliver det Reglen, at den Retstrænkelse at færdes over anden

Mands Marker er Gjenstand for privat og ikke for offentlig Paataale. Dette er imidlertid, som Sagen foreligger, ikke nogen Vædring, og jeg har altsaa ikke for Dieblirket at omtale det, da kun Vædringsforslagene foreligger til Dmtale, og jeg ikke bør udtale mig om de af den ærede Indenrigsminister og af enkelte Medlemmer stillede Forslag, forinden de ere motiverede. Det er dog ifølge en Afstemning under denne Behandling blevet nødvendigt at gjøre endnu en Forandring, og det er den, at medens Bøderne efter § 7, som Lovforslaget er vedtaget ved anden Behandling, skulde tilfalde Klagerne, have vi nu maattet foreslaa Thinget at vedtage, at de skulde tilfalde de Fattiges Kasse ligesom samtlige andre Bøder undtagen Bøderne efter § 8, første Punktum. At vi have været nødsagede dertil, ligger i de Forhandlinger, som ere blevne førte mellem Udvalget og et meget æret Medlem udenfor Udvalget om Forandringer i § 7; thi til de Forandringer, der fremgik af disse Forhandlinger, hørte, at Ordene i 3die Linie af § 7: „til han“ udgik; det er ikke tilfældigt, at de udgik, men det var forsjællig; Bøderne skulde efter den Overenskomst, der blev truffen, ikke tilfalde Klagerne, men det Offentlige, de Fattiges Kasse i Sognet, hvor Ufreden var stet. Denne yderligere Forandring foreslaas ogsaa i Vædringsforslaget under Nr. 6. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig, idet jeg anbefaler de af mig omtalte Vædringsforslag til Thingets Vedtagelse.

Thygeson: Det ærede Thing vil have set, at jeg har tilladt mig tilligemed min ærede Sidemand til Høire (Mourier-Petersen) at stille et lille Vædringsforslag til § 11, som gaar ud paa, at der i 2den Linie af sammes første Stykke efter Ordet „Fjerkræ“ skal sættes Komma og dernæst tilføies: „dog ikke Gæs“. Vi mene nemlig — og jeg tror, at Rigtigheden heraf er let at indse —, at disse Dyr ikke bør udelukkes fra at kunne optages, ligesom der ogsaa bør betales Bøder for dem, naar de findes paa Veiene. Enhver, der opholder sig i en Egn, hvor der findes mange Gæs, vil kjende de store Ulemper, som